

Arrest

nr. 261 339 van 29 september 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HENDRICKX
Martelarenplein 20/E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 april 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. HENDRICKX en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 6 november 2019 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 12 november 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 maart 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker gehoord op 14 januari 2021.

1.3. Op 15 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 april 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in Apopa, departement San Salvador waar u opgroeide met uw ouders en uw broer, R. E. M. G. (xxx; O.V. xxx). In 2011 trouwde u met S. C. L. d. M. en samen hebben jullie één dochter S. A. M. L. U studeerde voor systeem ingenieur aan de technologische universiteit van El Salvador in San Salvador, maar stopte in de 6de cyclus. Sinds februari 2016 werkte u voor I. SA, waar u facturen voor reserveonderdelen van wagens en motors naar klanten bracht en de betaling ervan in ontvangst nam.

Op 24 mei 2018 moest u voor uw werk onderdelen gaan leveren in San Jacinto, San Salvador. Nadat u de betaling in ontvangst nam, keerde u met uw motor terug naar uw werk. Toen u enkele blokken ver was, werd u onderschept door twee personen op een motor. Eén van hen stapte af en riep dat u het geld dat u op zak had moest afgeven. U reageerde snel en kon aan hen ontsnappen zonder het geld af te staan.

Enkele dagen nadien werd u aangesproken door een bewakingsagent van uw werk. Er waren individuen naar u komen informeren die zeiden dat ze familie van u waren. U ontving ook enkele telefoons van privénummers. Hierin werd gezegd dat de bende 18 nooit vergeet en dat u moest betalen daar u aan hen kon ontsnappen. U mocht de politie niet contacteren want dat zou u met uw leven bekopen. Hierop werd u erg bang en wist u niet langer wat te doen. U concludeerde met uw echtgenote dat u uw ontslag moest indienen, hetgeen u deed op 2 juni 2018. U zette ook uw studies aan de universiteit stop.

In juli en augustus 2018 werkte u in een callcenter in Colonia Escalon in San Salvador. Nadien werkte u voor Hugo, een leveringsdienst waarbij u maaltijden van restaurants bij mensen thuis leverde. Toen u merkte dat u geen problemen meer kende met de bende 18, besloot u om in februari 2019 opnieuw in dienst te treden bij I. SA. Tot juni 2019 kende u ook hier geen problemen meer.

In de laatste week van juni 2019 ontving u opnieuw een telefoontje van de bende 18. Ze zeiden dat ze wisten waar u werkte en wat uw uurrooster was. U blokkeerde het nummer en dacht dat ze u met rust zouden laten. U ontving berichten waarin stond dat ze u in de gaten hielden. In juli 2019 ontving u opnieuw telefoontjes en twee berichten. U antwoordde dat ze u met rust moesten laten en bleef aan het werk.

Midden augustus 2019 stuurde de bende 18 foto's van u op uw werk en van u op uw motor. Ze wisten waar u woonde en werkte. Een week later ging u lunchen aan het winkelcentrum Metrocentro. Op de parking werd u door een wagen de pas afgesneden. Twee personen stapten uit en maanden u aan uw blik af te wenden. Ze sloegen op uw gezicht en zeiden dat het een eerste waarschuwing was, als u niet zou meewerken zou u het met uw leven bekopen. Nadien werd u opnieuw gecontacteerd en werd u gevraagd om 100 dollar per maand te betalen om uit de problemen te blijven. U kreeg een week de tijd om de eerste betaling te overhandigen. Ze stuurden u ook foto's van uw huis en dreigden ermee uw echtgenote en dochter te doden. U betaalde de eerste renta in de tweede week van september 2019. U besliste na het incident van augustus 2019 dat u El Salvador moest verlaten om aan uw problemen met de bende 18 te ontkomen. Op 8 oktober 2019 kocht u vliegtuigtickets om van El Salvador naar Spanje te vliegen. Op 22 oktober 2019 werkte u uw laatste dag bij I. SA en diende u uw ontslag in.

Op 28 oktober 2019 reisde u met het vliegtuig van El Salvador naar Spanje, waar u op 29 oktober 2019 landde. U verbleef één week in Spanje, waarna u op 5 november 2019 op de bus naar België stapte en hier op 6 november 2019 arriveerde. Op 12 november 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ook uw echtgenote en dochter verlieten jullie huis op het moment dat u El Salvador verliet. Zij gingen bij familie in het departement Santa Ana wonen en verhuisden later naar uw schoonmoeder in Tonacatepeque, in het departement San Salvador, waar uw echtgenote intussen lesgeeft.

Vanaf november 2019 viel de bende 18 uw broer lastig omdat ze wisten dat hij uw broer is. In januari 2020 verergerden de problemen van uw broer. De bendeleden achtervolgden hem, maakten foto's van hem en zijn vriendin en vroegen hem ook om de renta die u eigenlijk had moeten betalen. Hij betaalde deze renta éénmalig en besliste eveneens om het land te verlaten. Op 16 maart 2020 diende hij een verzoek om internationale bescherming in in België. Op 3 december 2020 keerde hij vrijwillig terug naar El Salvador. Hij nam deze beslissing nadat hij het slachtoffer werd van racisme in het opvangcentrum in Charleroi door een medewerker van Fedasil.

U vreest bij terugkeer door de bende 18 vermoord te worden.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, uw geboorteakte, het uittreksel van uw strafregister, nieuwsberichten over bendedegeweld in El Salvador, screenshots van de bedreigingen die u ontving op uw gsm, uw werkattest van E. SA, een kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote, de geboorteakte van uw

dochter, een routeplan van uw werk naar het winkelcentrum, de twee locaties waar uw echtgenote na uw vertrek verbleef, een foto van uw verwondingen na het incident met de bende 18 in augustus 2019, uw blanco strafblad, uw boardingpas, de reservatie van uw vliegtuigticket en een reservatiebewijs van uw busrit van Madrid naar Brussel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van nationaliteit, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken, moet worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u in uw land van herkomst wegens uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep werd geviséerd door een misdaadbende. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u niet politiek actief bent, dat u nooit lid bent geweest van een bende en dat u nooit werd gearresteerd of veroordeeld in El Salvador (CGVS 19/26074, p. 11). Er moet bijgevolg worden geconcludeerd dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen elementen aanbracht die erop zouden wijzen dat u omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd.

Doorheen uw verklaringen heeft u de door u beweerde vluchtaanleiding niet aannemelijk kunnen maken. Wat betreft het incident van 24 mei 2018 en de nasleep hiervan blijkt dat dit incident de aanleiding vormt voor uw latere problemen met de bende 18; die dag kon u ontsnappen aan een overval door twee mannen op een motor (CGVS, p. 15 en 18). U wist echter niet dat het om bendeleden ging totdat u eind mei of begin juni 2018 telefoontjes ontving op de gsm van uw werk waarin gezegd werd dat de bende 18 nooit vergat en u onder controle had (CGVS, p. 15). Als u de politie zou contacteren zou u dat bekopen met uw leven (CGVS, p. 15). Daarop besliste u onmiddellijk om op 2 juni 2018 uw ontslag in te dienen, daar ze u belden op de gsm van uw werk en ook naar u kwamen informeren op uw werk (CGVS, p. 15). Na het indienen van uw ontslag kende u geen problemen meer met de bendeleden en

werd u ook niet meer gecontacteerd door hen (CGVS, p. 15). Dit is op zich al opmerkelijk gezien u in een zone woonde die eveneens door de bende 18 gecontroleerd werd (CGVS, p. 4 en 16). U verklaart hierover dat u zich niet kon inbeelden dat de bendeleden uit verschillende zones met elkaar in contact stonden of informatie met elkaar zouden uitwisselen (CGVS, p. 20). Dit is echter erg moeilijk te geloven, daar van iemand die geboren en getogen is in El Salvador, redelijkerwijs verwacht kan worden dat hij op de hoogte is van de modus operandi van bendeleden en dat eens een gerichte bedreiging is geuit, het risico niet ophoudt met bestaan. Dat u hier zelf ook van op de hoogte bent, blijkt overigens ook uit uw latere verklaring waar u stelt dat zij uw thuisadres waarschijnlijk achterhaalden gezien zij dezelfde bende zijn en dat gewoon kunnen navragen en kunnen lokaliseren (CGVS, p. 21).

Dat u na het indienen van uw ontslag bij E. SA ervoor kiest om een job uit te oefenen waarvoor u zich op uw motor doorheen verschillende kolonies moet verplaatsen is opnieuw moeilijk te begrijpen, daar uw eerste aanvaring met de bende 18 plaatsvond toen u zich voor uw werk op uw motor in een onbekende kolonie begaf (CGVS, p. 9). Dit is moeilijk in overeenstemming te brengen met het bestaan van een ernstige vrees in uw hoofde ten opzichte van de bende 18. U verklaart hierover dat de kolonies waar u maaltijden leverde, namelijk Colonia Escalon, Santa Tecla en Ciudad Merliot, hoog beveiligde zones waren, waar geen bendes leken te zijn (CGVS, p. 9). Dat een grote zone als Santa Tecla en Colonia Escalon dermate beveiligd kan worden dat er geen bendes actief zijn, is evenwel weinig aannemelijk.

Dat u zeven maanden zonder problemen uw nieuwe job uitoefende en er dan voor koos om opnieuw te gaan werken bij uw vorige werkgever waar u de problemen met de bende 18 kende is eveneens moeilijk te plaatsen. Zo bleek dat u in de tussenliggende periode nieuw werk vond, in juli en augustus 2018 werkte u in een callcenter en nadien ging u aan de slag bij de leveringsdienst "H." (CGVS, p. 9). Dat u dan de keuze maakte om opnieuw te gaan werken voor het bedrijf waar u problemen kende en hier bovendien dezelfde functie als voorheen uit te voeren waardoor u zich doorheen verschillende kolonies moest begeven, doet de vraag rijzen of u daadwerkelijk vreesde voor uw leven in mei en juni 2018. Gevraagd of uw oversten of u maatregelen troffen om uw veiligheid te garanderen toen u opnieuw aan de slag ging bij E. SA in februari 2019, stelt u dat dat niet het geval was (CGVS, p. 20). U verklaart dat u nog steeds naar verschillende sectoren moest, dat u niet de enige collega was die problemen had op straat, maar dat jullie allemaal wel risico's namen door jullie in verschillende sectoren te begeven (CGVS, p. 20). Dat uw leven al bedreigd werd op uw werk in mei 2018, er geen veiligheidsmaatregelen getroffen werden en dat u verklaart dat u en uw collega's risico's namen door jullie in verschillende sectoren te begeven, maakt het des te opmerkelijker dat u toch de keuze maakte om deze job terug op te nemen in februari 2019. Met deze keuze minimaliseert u de problemen met de bende 18 die u in mei en juni 2018 te beurt vielen.

Eind juni 2019 startten de dreigementen door de bende 18 opnieuw door middel van telefoontjes en berichten op de gsm van uw werk. Zij waren op de hoogte van uw uurrooster, uw werk en zeiden dat ze u in het oog hielden (CGVS, p. 15). Het is echter niet duidelijk waarom de bende u plots opnieuw viseerde en wat zij van u wilden (CGVS, p. 15, 20 en 21). Dat zij u in die mate lastigvielen zonder eisen te stellen, is erg vreemd. Hoewel zij op de hoogte waren van uw werk en uw woonplaats werd u tussen eind juni en de derde week van augustus niet door hen benaderd en bleef het bij telefonisch contact waar u niet op antwoordde (CGVS, p. 15 en 21; Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Dit is erg vreemd gezien de bende u bij de problemen van mei en juni 2018 reeds na enkele dagen al opzocht aan uw werk (CGVS, p. 15 en 18). Hoewel zij geen eisen stelden en u niet duidelijk maakten wat zij van u verwachtten, onderschepten enkele bendeleden u in de derde week van augustus 2019 op de parking van het winkelcentrum (CGVS, p. 15). U werd door hen geslagen, maar wederom was het niet duidelijk wat zij van u wilden. Zij zeiden dat het een eerste waarschuwing was en eisten dat u uw telefoon zou beantwoorden als er gebeld werd, als u dat niet deed zouden ze u vermoorden (CGVS, p. 22). Het is weinig aannemelijk dat de bende u voortdurend lastigviel en zelfs fysiek aanviel, zonder dat zij concretiseerden wat zij hiermee wilden bereiken. Uiteindelijk is het pas enkele dagen na de fysieke aanval aan het winkelcentrum dat de bende u om honderd dollar renta vraagt (CGVS, p. 16 en 22). Dat de bende pas na twee maanden vol bedreigingen duidelijk maakte dat zij renta van u wilden, is allerm minst aannemelijk.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ liet optekenen dat de bende 18 reeds vanaf juni 2019 honderd dollar per maand van u eiste, hetgeen u weigerde waarop ze u in augustus 2019 fysiek aanvielen (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u echter dat de renta pas gevraagd werd na het incident van eind augustus 2019 (CGVS, p. 16 en 22). Geconfronteerd met deze verschillende data voor het betalen van de renta, stelt u dat u de vertaling niet heeft nagekeken (van de verklaring op de DVZ) en dat de renta pas na augustus gevraagd werd (CGVS, p. 23). Dat u de vertaling van uw verklaring op de DVZ niet nalas, is echter niet correct, daar u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud opmerkingen gaf in verband met het eerste incident

Ook uw verklaringen over wanneer de bende 18 op de hoogte was van uw woonplaats zijn incoherent. Zo verklaarde u bij de DVZ dat de bendeleden reeds bij hun telefonische bedreigingen in juni 2019 vermeldde dat ze wisten waar u woonde (Vragenlijst CGVS, punt 3.5). In tegenstelling tot uw verklaring bij de DVZ verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat ze uw adres pas vermeldde na het incident van augustus 2019 (CGVS, p. 21). Dit wordt echter ook opnieuw tegengesproken tijdens uw relaas, waar u stelt dat de bende u midden augustus 2019 foto's begon te sturen en zeiden dat ze wisten waar u werkte en woonde (CGVS, p. 15). Dat u drie verschillende data geeft waarop de bendeleden te kennen gaven uw woonplaats te kennen is vreemd, daar verwacht kan worden dat u vanaf dat moment extra veiligheidsmaatregelen zou nemen om uw familie te beschermen. Dat uw verklaringen betreffende belangrijke aspecten in uw vluchtrelaas, namelijk de eerste vraag tot renta-betaling en het moment waarop ze u lieten weten dat ze op de hoogte waren van uw woonplaats, niet coherent zijn, brengt de geloofwaardigheid van uw asielsrelaas verder aan het wankelen.

Ook over het moment waarop u de beslissing nam om El Salvador te verlaten zijn uw verklaringen niet eenduidig. Zo verklaarde u tijdens uw relaas dat u na het betalen van de renta in de tweede week van september 2019 met uw familie sprak en de beslissing nam om het land te verlaten (CGVS, p. 16). Wanneer u later in het persoonlijk onderhoud echter gevraagd wordt wanneer u de beslissing nam om El Salvador te verlaten, verklaart u echter dat u deze beslissing al nam na het incident, meer bepaald na de rechtstreekse confrontatie, hiermee verwijzend naar het incident van augustus 2019 (CGVS, p. 17). Dat u deze beslissing reeds nam eind augustus of de tweede week van september maar nog wacht tot 28 oktober 2019 om het land te verlaten is bovendien erg opmerkelijk, gezien u zich op die manier blootstelde aan mogelijke confrontaties met de bende. Ook de tweede datum voor de renta-betaling kwam door dit uitstel dichterbij, waardoor het risico op een confrontatie met de bende groter was.

Wat betreft uw reis naar België zijn er ook enkele opmerkelijke elementen die aangehaald moeten worden. Zo boekte u oorspronkelijk een vliegtuigticket naar Spanje en verbleef u van 29 oktober 2019 tot 5 november 2019 in Madrid. Gevraagd of u in Spanje asiel aanvraagde, verklaart u dat u dat niet deed omdat de bendes daar ook aanwezig zijn (CGVS, p. 11). U sprak in Madrid met een Salvadoraan en aan de manier waarop hij sprak kon u hem identificeren als bendelid (CGVS, p. 11). Van iemand die voor zijn leven vreest en zijn land ontvlucht, mag echter verwacht worden dat hij zo snel mogelijk na het verlaten van zijn land een verzoek om internationale bescherming indient. Dat u eerst nog een week in Spanje verbleef zonder er asiel aan te vragen, doet vragen rijzen over de ernst van uw verklaarde vrees. U verklaart dat er op dat moment feestdagen waren in Spanje, waardoor er geen vluchten naar België waren en u uiteindelijk een busticket naar België boekte (CGVS, p. 10; document 15). Dat er gedurende één week geen vluchten noch busritten plaatsvonden tussen Spanje en België is echter niet aannemelijk.

De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder bevestigd door het feit dat uw echtgenote en dochter in El Salvador bleven, hoewel ook zij bedreigd werden door de bende 18. Volgens uw verklaring worden namelijk zowel uw echtgenote, uw dochter als uzelf met de dood bedreigd indien u maandelijks niet de renta van honderd dollar zou betalen (CGVS, p. 16). U betaalde slechts éénmalig de renta aan de bende 18 en dit in de tweede week van september 2019 (CGVS, p. 16 en 22). Op 28 oktober 2019 ontvluchtte u het land in uw eentje en bleven uw echtgenote en dochter in El Salvador wonen. Hoewel zij eerst verhuisden naar familie in Santa Ana en later naar uw schoonmoeder in Tonacatepeque, is het erg vreemd dat zij ondanks de doodsb bedreiging niet samen met u het land ontvluchtten (CGVS, p. 4 en 23). Bovendien verklaart u dat zij momenteel in een sector wonen waar verschillende bendes actief zijn, maar dat u niet weet welke bende de controle uitoefent in hun urbanisatie (CGVS, p. 23). Het is erg opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent, daar er ook ten opzichte van hen een doodsb bedreiging werd uitgesproken en zij dus logischerwijs ook gevaar lopen. U verklaart dat uw echtgenote sinds uw vertrek geen problemen meer gekend heeft en dat zij sinds halverwege 2019 lesgeeft aan een school in de gemeente San José Las Flores (CGVS, p. 6-7 en 23). U geeft aan dat uw echtgenote en dochter niet mee naar België vluchtten met u omwille van de financiële situatie en omdat het een onvoorziene omstandigheid was die jullie niet verwacht hadden (CGVS, p. 6). Er kan echter verwacht worden dat wanneer het leven van uw volledige gezin in groot gevaar is, dat u alle mogelijke oplossingen zoekt opdat jullie samen aan de bende zouden kunnen ontkomen. Dat u niet de financiële mogelijkheden heeft om een reis naar België te bekostigen voor drie personen is aannemelijk. Maar indien jullie leven in El Salvador daadwerkelijk gevaar loopt, zou u logischerwijs met uw echtgenote en dochter het land ontvluchten naar een locatie die jullie financiële toestand wel toeliet zoals bijvoorbeeld een buurland van El Salvador. Dat u bovendien aangeeft dat de bendes dermate georganiseerd zijn dat zij navraag kunnen doen en zo mensen kunnen lokaliseren, maakt het des te opmerkelijker dat uw echtgenote en dochter wel in El Salvador zijn blijven wonen in het dorp van haar moeder op slechts tien à elf kilometer van Apopa (CGVS, p. 21; zie administratief dossier).

Ook uw verklaringen dat uw broer, R. E. M. G. (xxx; O.V. xxx), in de problemen kwam met de bende 18 omwille van uw problemen en daardoor eveneens El Salvador ontvluchtte in maart 2020, zijn niet aannemelijk. Zo verklaart u dat hij vanaf november 2019 aan de universiteit bedreigd werd door de bende 18 omdat zij ontdekten dat hij uw broer was en wisten dat u weg was (CGVS, p. 16). Ze vroegen hem vervolgens ook om renta te betalen, hetgeen hij éénmalig deed (CGVS, p. 16-17). Hij besliste om het land te verlaten nadat de bedreigingen in januari 2020 erger werden daar ze hem volgden en foto's van hem en zijn vriendin maakten (CGVS, p. 16). Dat hij zich dermate bedreigd voelde dat hij zich genoodzaakt voelde om begin 2020 El Salvador te verlaten, maakt het erg opmerkelijk dat hij op 3 december 2020 vrijwillig terugkeerde naar El Salvador (zie administratief dossier). U verklaart dat hij in het opvangcentrum van Charleroi racistisch bejegend werd door een beveiligingsagent van Fedasil en door hem geslagen werd, maar dat ze hem niet wilden overplaatsen naar een ander opvangcentrum (CGVS, p. 6). Gevraagd of hij hiervoor klacht ging indienen, stelt u dat hij klacht wilde indienen bij de politie, maar dat de politie dit niet wilde aannemen (CGVS, p. 6). Hierbij dient evenwel te worden opgemerkt dat zowel uw verklaring over het incident in het opvangcentrum als de weigering van de politie om de klacht van uw broer te noteren, blote beweringen zijn die door geen enkel concreet element worden ondersteund. Wat er ook van zij, er kan niet anders dan opgemerkt te worden dat het erg vreemd is dat uw broer minder dan een jaar nadat hij zijn land had verlaten, vrijwillig terugkeerde naar El Salvador waar zijn leven bedreigd werd (xxx, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). Dat hij bovendien opnieuw bij uw ouders gaat inwonen op het adres waar de bende reeds van op de hoogte was, maakt zijn terugkeer des te opmerkelijker en doet de vraag rijzen hoe ernstig zijn vrees was ten opzichte van de bende 18 (CGVS, p. 6). Hier kan eveneens aan toegevoegd worden dat uw broer in zijn verklaring bij de DVZ nergens aanhaalt dat de bende hem, omwille van jullie bloedverwantschap, om renta begon te vragen (xxx, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). U verklaart bovendien dat zijn problemen reeds begonnen kort na uw vertrek naar België, namelijk in november 2019 (CGVS, p. 16). Uw broer verklaart echter dat zijn problemen met de bende begonnen op 23 januari 2020 (xxx, Vragenlijst CGVS, punt 3.5). U heeft het dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat uw broer problemen kende met de bende 18 omwille van uw problemen met de bende.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u geen klacht indiende bij de politie in El Salvador. U verklaart hierover dat u geen vertrouwen had in de politiediensten omdat zij corrupt zijn en de bende bovendien dreigde u te vermoorden als u naar de politie zou stappen (CGVS, p. 19). Deze verklaring weet echter geenszins te overtuigen, daar van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden dat hij of zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput voor hij zich daarvoor tot een ander land wendt, wat in casu niet het geval is.

Gelet op het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a/ en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte, uw paspoort, de kopie van de identiteitskaart van uw echtgenote en de geboorteakte van uw dochter ondersteunen enkel uw identiteit en gezinssamenstelling, hetgeen hier niet ter discussie staat. De twee uittreksels van uw strafregister tonen enkel aan dat u geen criminele feiten pleegde. De nieuwsberichten betreffende bende-gerelateerde misdaad in El Salvador verwijzen naar de algemene situatie in El Salvador en hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen (CGVS, p. 13). Wat betreft de screenshots van gesprekken tussen u en bendeleden van de bende 18, moet worden opgemerkt dat deze geen enkele waarborg bieden waaruit de authenticiteit van deze screenshots zou kunnen worden vastgesteld. Een dergelijke conversatie kan op eenvoudige wijze in elkaar gestoken worden. Dergelijke documenten zijn derhalve enkel bewijskrachtig indien ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Uw tewerkstellingsattest bij E. SA bevestigt de door u uitgeoefende job in El Salvador, hetgeen evenmin ter discussie staat. De foto die u voorlegt van uzelf, toont aan dat u een blauw en opgezwollen oog heeft, maar toont niet aan in welke omstandigheden u deze verwonding opliep. Het busticket, de boardingpas en de reservatie van uw vliegtuigticket ondersteunen uw verklaring omtrent uw reis naar België dewelke niet betwist wordt. De plattegronden die u voorlegde, zijn louter plattegronden van zones in El Salvador, dewelke uw verklaarde problemen evenmin aantonen of ondersteunen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ireland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants* van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire* van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert

evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft in het verzoekschrift een theoretische uiteenzetting en citeert uit volgende bronnen en geeft er de weblinks van weer:

- UNHCR “Guidance Note on Refugee Claims relating to victims of Organized Gangs”, maart 2010; thomasboerman.academia.edu;
- UNHCR, M. Boulton “Living in the world of Violence: An introduction to the Gang Phenomenon”, juli 2011;
- T. Boerman “The socio-political context of violence in El Salvador, Honduras and Guatemala” Immigration Briefings, oktober 2018;
- M.G. Manwaring “Street Gangs: the new urban insurgency” US Army War College, Strategic Studies Institute, maart 2005;
- T. Boerman, “Central American Gang Related Asylum Cases: Background, leverage points en the use of expert witnesses” Immigration Daily, 2009;
- UNHCR “Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador” 15 maart 2016;
- OSAC, “El Salvador 2020 Crime and Safety Report”, 31 maart 2020;
- Human Rights Watch “Deported to danger, United States deportation policies expose Salvadorans to death and abuse”, 2020;
- Immigration and Refugee Board of Canada “El Salvador: Information gathering mission report – Part 1. Gangs in El Salvador and the situation of witnesses of crime and corruption”, september 2016;
- IDMC “An atomized crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”, September 2018;
- Agnes Callamard, United Nations Special Rapporteur for extrajudicial, summary of arbitrary executions, “El Salvador End of Mission Statement”, 5 februari 2018;
- US Department of State “2019 Country Reports on Human Rights Practices: El Salvador”, 11 maart 2020.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift worden geen stukken gevoegd.

2.2.2. Op 5 augustus 2021 brengt de verwerende partij per drager overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad)

een aanvullende nota bij waarin zij refereert aan de COI Focus “El Salvador: Veiligheidssituatie” van 12 oktober 2020 en de COI Focus “El Salvador: Retour au pays après une épisode migratoire” van 13 juli 2021 en er de weblinken van weergeeft.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) volgens de informatie blijkt dat in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard is en er geen band voorhanden is met het Vluchtelingenverdrag op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging, zoals bijvoorbeeld bij situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen. Verder blijkt uit de informatie dat ook een band met het Vluchtelingenverdrag op basis van het behoren tot een sociale groep in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend is en dat het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door afpersing, onvoldoende is om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet;

(ii) verzoeker bracht dus geen elementen aan die erop zouden wijzen dat hij omwille van een van de criteria van de Vluchtelingenconventie zou zijn vervolgd of bij terugkeer omwille van deze criteria zou worden vervolgd;

(iii) verzoeker heeft doorheen zijn verklaringen niet de door hem beweerde vluchtaanleiding aannemelijk kunnen maken:

(1) het incident van 24 mei 2018 en de nasleep ervan vormt de aanleiding voor zijn latere problemen met de bende 18, na zijn ontslag op 2 juni 2018 kende verzoeker geen problemen meer, dit is opmerkelijk aangezien verzoeker woonde in een zone die ook door de bende 18 gecontroleerd werd;

(2) na het indienen van zijn ontslag koos verzoeker opnieuw voor een job waarbij hij zich met zijn motor doorheen verschillende kolonies moest verplaatsen, dit is opnieuw moeilijk te begrijpen, gezien zijn eerste aanvaring met de bende plaatsvond toen hij zich voor zijn werk met de motor in een onbekende kolonie begaf, verzoekers uitleg dat deze kolonies hoog beveiligd waren waardoor er geen bendes leken te zijn, is weinig aannemelijk;

(3) na zeven maanden zonder problemen koos verzoeker ervoor om weer bij zijn vorige werkgever te gaan werken, waar hij de problemen met de bende 18 gekend had, dit is moeilijk te plaatsen en doet de vraag rijzen of verzoeker werkelijk vreesde voor zijn leven in mei en juni 2018;

(4) eind juni 2019 startten de dreigementen van de bende 18 opnieuw door telefoontjes en berichten op verzoekers werk-gsm, het is echter niet duidelijk waarom de bende hem plots opnieuw viseerde en wat ze van hem wilde, hoewel ze op de hoogte waren van waar hij werkte en woonde, bleef het tussen eind juni en de derde week van augustus bij telefonisch contact dat verzoeker niet beantwoordde, dit is vreemd gezien ze bij de problemen in mei en juni 2018 verzoeker na enkele dagen al opzochten aan zijn werk, bij het incident op de parking van het winkelcentrum in de derde week van augustus 2019 werd verzoeker geslagen maar weer was niet duidelijk wat de bende van verzoeker wou, het is pas enkele dagen na de fysieke aanval dat de bende hem om 100 dollar renta vroeg, het is allerminst aannemelijk dat ze pas na twee maanden vol bedreigingen duidelijk maken dat ze renta van hem wilden;

(5) bij de DVZ stelde verzoeker dat de bende 18 reeds vanaf juni 2019 100 dollar per maand eiste, wat hij weigerde waarop ze hem aanvielen in augustus 2019, bij het CGVS verklaarde verzoeker dat de renta pas werd gevraagd na het incident van augustus 2019;

(6) verzoekers verklaringen over wanneer de bende 18 op de hoogte was van zijn woonplaats zijn incoherent, verzoeker geeft hiervoor drie verschillende data;

(7) verzoekers verklaringen over het moment waarop hij de beslissing nam om El Salvador te verlaten zijn niet eenduidig, eind augustus of de tweede week van september, hij heeft daarenboven nog gewacht tot 28 oktober 2019 om het land te verlaten, wat opmerkelijk is gezien hij zich zo blootstelde aan mogelijke confrontaties met de bende en zo kwam de datum voor de renta-betaling dichterbij;

(8) na zijn vliegreis naar Madrid verbleef verzoeker nog een week in Spanje zonder asiel aan te vragen vooraleer hij naar België kwam;

(9) de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen wordt bevestigd door het feit dat verzoekers echtgenote en dochter in El Salvador bleven, hoewel ook zij bedreigd werden door de bende 18, zij zijn

verhuisd maar wonen momenteel ook in een sector waar verschillende bendes actief zijn maar verzoeker weet niet welke bende daar de controle uitoefent, het is opmerkelijk dat verzoeker dit niet weet terwijl ook tegenover hen doodsb bedreigingen werden geuit en zij logischerwijze ook gevaar lopen; (10) verzoekers verklaringen dat zijn broer in de problemen kwam met de bende 18 omwille van verzoekers problemen en daardoor eveneens El Salvador ontvluchtte in maart 2020, zijn niet aannemelijk: zijn broer keerde op 3 december 2020 vrijwillig terug naar El Salvador, verzoekers verklaring dat dit was na een racistische bejegening door een agent van Fedasil in het opvangcentrum en dat de politie weigerde een klacht te noteren, is een blote bewering die door geen concreet element wordt ondersteund, het is alleszins opmerkelijk dat verzoekers broer na minder dan een jaar vrijwillig terugkeert en nu bovendien terug inwoont bij hun ouders op het adres dat de bende kent, de vraag rijst hoe ernstig zijn vrees was ten opzichte van de bende 18, daarnaast zijn verzoekers verklaringen en die van zijn broer over de reden en de startdatum van de problemen van de broer niet overeenstemmend; (11) verzoeker diende geen klacht in bij de politie in El Salvador, van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen uitput; (iv) de neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen; (v) inzake verzoekers vrees bij een terugkeer door criminele bendes te worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in het buitenland, wordt opgemerkt dat de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer niet volstaat om het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen, evenmin heeft verzoeker *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling; (vi) het gemeenrechtelijk crimineel geweld waaronder afpersing kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. Al deze motieven worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker voert aan dat hij in El Salvador problemen kende omdat de bende 18 hem bedreigde. Op 24 mei 2018 was hij aan een overval door hen kunnen ontsnappen terwijl hij aan het werk was en sindsdien kreeg hij bedreigingen. Deze stopten toen hij zijn ontslag gaf op het werk op 2 juni 2018. Verzoeker kende enkele maanden geen problemen en trad in februari 2019 opnieuw in dienst bij dezelfde werkgever. Hij kende geen problemen tot juni 2019, toen hij weer een dreigtelefoonontving, net zoals in juli 2019. Midden augustus 2019 stuurden ze foto's van verzoeker op van op zijn werk en op de motor. Een week later werd hij op de parking van een winkelcentrum de pas afgesneden, geslagen en bedreigd. Nadien werd hij opnieuw gecontacteerd en werd hem gevraagd 100 dollar per maand te betalen, ze stuurden ook foto's van zijn huis en dreigden ermee zijn dochter en echtgenote te doden. Verzoeker betaalde de renta in september 2019, op 22 oktober 2019 diende hij zijn ontslag in en op 28 oktober 2019 reisde hij naar Spanje en van daaruit naar België. Zijn echtgenote en dochter reisden niet mee uit financiële overwegingen.

2.3.4.2. Uit het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot de niet onderbouwde stelling dat "*het CGVS op een kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen*" en het aanreiken van algemene theoretische beschouwingen over de gronden van vervolging, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke. Hiermee weerlegt

noch ontkracht hij de concrete bevindingen van de commissaris-generaal en maakt hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk.

Nu verzoeker in gebreke blijft de door hem voorgehouden problemen in El Salvador aannemelijk te maken, dan wel niet aannemelijk maakt dat deze problemen voldoende ernstig en actueel zijn om in zijn hoofde te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging, is zijn betoog dat hij uit hoofde van die problemen deel uitmaakt van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet of dat deze problemen zijn gestoeld op zijn (toegeschreven) politieke overtuiging niet dienstig.

Aldus slaagt verzoeker er niet in om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat hij de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze feiten zijn ongeloofwaardig en zijn verblijf in het buitenland volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (in *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 44-45). Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 11-19; *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 12-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geïdoleerd; noch blijkt dat het type wapens dat gebruikt wordt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet werd aannemelijk gemaakt.

De argumentatie van verzoeker, ten dele op basis van dezelfde bronnen als diegene waarop verwerende partij zich baseert en anderzijds op diverse internetbronnen, dat meerdere bronnen van oordeel zijn dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een gewapend conflict, dat het geweld gekenmerkt wordt door geweld tegen bekende doelwitten maar ook tegen “opportunistic doelwitten”, dat er een situatie heerst van wijdverspreid geweld waarbij niemand veilig is en iedereen het risico loopt te verdwijnen, dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is met moordcijfers zo hoog als in sommige door oorlog geteisterde landen, kan niet tot een andere conclusie leiden, nu deze bronnen weliswaar wijzen op het hoge moordcijfer in El Salvador, maar geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling dat het geweld in El Salvador in wezen doelgericht en niet willekeurig van aard is. Uit de door partijen ter beschikking gestelde informatie blijkt immers dat het aanwezige geweld voortkomt uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren hierbij burgers met een duidelijk profiel, waaronder burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten, informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen, familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes, burgers die bendes verlaten of verraden hebben, LGBTI-personen, burgers met bepaalde beroepen, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen en burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten.

De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Er kan bijgevolg uit de beschikbare informatie niet worden afgeleid dat

thans in El Salvador een gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.5.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET